

מ"ת 24988/01/20 - מדינת ישראל נגד תמיר וענונו

בית-משפט השלום בבאר-שבע

מ"ת 24988-01-20 מדינת ישראל נ' וענונו

לפני כבוד השופט יריב בן דוד

המבקשת

מדינת ישראל

באמצעות תביעות נגב

נגד

המשיב

תמיר וענונו (עציר)

על-ידי עו"ד ליאור חיימוביץ'

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר.

כנגד המשיב הוגשה בקשת מעצר לצד כתב אישום המייחס לו עבירת סחר בסמים מסוכנים.

ביום 15.1.20 שוחרר המשיב ממעצרו (כב' השופט דורון) בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח הוריו. במסגרת החלטת השחרור הורה בית המשפט על הגשת תסקיר שירות מבחן אשר יבחן בין השאר את התאמת המשיב להליך טיפולי ככל שיעלה הצורך.

ביום 24.2.20 הוגשה כנגד המשיב בקשה לעיון חוזר לאחר שנעצר מחדש ביום 20.2.20 בגין עבירות של גניבה, תקיפה חבלנית, איומים והפרת הוראת חוקית, המיוחסות לו במסגרת שני אישומים נפרדים.

על פי הנטען בבקשה לעיון חוזר (כתב אישום מצוי בתיק החקירה - י.ב.ד.), המשיב הפר את מעצר הבית בשתי הזדמנויות: ביום 17.2.20 שהה המשיב בסופרמרקט בבאר שבע וגנב מהמקום קופת צדקה, וביום 20.2.20 שהה המשיב ב"פיצוציה" בבאר שבע, שם נקט באלימות פיזית ומילולית כלפי בעל המקום.

ביום 27.2.20 הוגש תסקיר המעצר עליו הורה בית המשפט עם שחרורו של המשיב.

תסקיר המעצר

תסקיר המעצר החל בבדיקת המשיב לפני מעצרו המחודש, ונחתם לאחריו עם התייחסות למעצר המשיב.

מתסקיר המעצר עולה כי המשיב התקשה להתייחס למניעים שהיו בבסיס למעורבות פלילית קודמת (למשיב עבר מכביד למדי הכולל שש הרשעות ושלושה רישומים ללא הרשעה בגין עבירות סמים רכוש ואלימות, לרבות מהעת האחרונה,

ועוד שלושה תיקים עומדים ותלויים מהשנים 2018-2019), והוא נוטה לטשטש את אחריותו להתנהלותו. כן עולה כי המשיב שולל לחלוטין כל נזקקות טיפולית בתחום צרכת הסמים, ולתפיסתו הימנעות משימוש בסמים תוביל אותו לחוסר תפקוד כללי.

נמסר כי המשיב דחה הליך טיפולי אינטנסיבי אשר ידרוש הגעה לבית משפט ולשירות המבחן באופן תדיר (הצעה אשר הוצעה בקשר לשילוב בהליך טיפולי במסגרת בית משפט קהילתי לפני מעצרו המחודש - י.ב.ד.).

הערכת גורמי סיכון - נקבע כי נשקפת מהמשיב **רמת מסוכנות גבוהה**. נמסר כי בשנים האחרונות ניכרת התדרדרות משמעותית בתפקודו, כי מתקשה בהתבוננות עצמית, מטשטש מידע, ומאופיין בחשיבה המנעותית ומצומצמת.

אשר להוריו, שנקבעו כמפקחים עליו בהחלטת השחרור, נכתב כי מתקשים בפועל להוות גורמי סמכות עבורו ולהוות גורמי פיקוח מתאימים.

תסקיר המעצר נחתם באמירה כי יתכן ומענה טיפולי בקהילה טיפולית סגורה יכול לתת מענה לצרכיו של המשיב ולהפחית את המסוכנות הנשקפת ממנו, אולם המשיב שלל כל אפשרות מסוג זה. יחד עם זאת, נמסר כי אם במעמד הדיון המשיב יבטא הסכמה להשתלב בתהליך טיפולי אינטנסיבי ישנה אפשרות לבחון התאמתו לכך במסגרת תסקיר משלים.

בדיון שהתקיים בפני טען ב"כ המשיב כנגד הראיות המבססות את מעצרו המחודש. נטען כי אשר לאירוע מיום 17.2.20 לא מתקיימות כלל ראיות לכאורה, ובאשר לאירוע מיום 20.2.20 נטענה טענה כפולה: המשיב לא תקף את המתלונן, כי אם הותקף, וכן כי הפרת ההוראה החוקית הינה ברף נמוך בשים לב לכך שהתבצעה במסגרת "פתיחת חלון" יציאה לביטוח לאומי, בזמן שאביו המפקח עליו המתין ברכבו מחוץ למקום.

ב"כ המשיב עתר להורות על קבלת תסקיר שירות מבחן משלים אשר יבחן את "כלל האפשרויות העומדות לפניו" - קהילה טיפולית סגורה, בימ"ש קהילתי או מעצר בית וטיפול אמבולטורי".

המשיב עצמו במהלך הדיון התבטא פעמיים: בהזדמנות הראשונה אמר: "תשפטו אותי, מה שאתם חושבים לשיקול דעתכם, על המדבקה, על הגנבה, לא יודע מה", ולאחר שסניגורו ביקש כי שירות המבחן יבדוק שוב גם אפשרות שילובו בקהילה סגורה מסר באשר לאפשרות זאת כי: "אני לא יודע מה זה, כמה זמן, מה קורה שמה, סגור... אני לא יודע".

ב"כ המבקשת עתר למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו נוכח הפרות צווי בית המשפט וביצוע עבירות נלוות, העדר תפקוד הולם של המפקחים, ועברו הפלילי המכביד של המשיב.

ראיות לכאורה

לאחר שעיינתי בתיק החקירה וצפיתי בשני סרטוני האירועים, סבורני כי קיימת תשתית ראייתית מספיקה כנגד המשיב, בהתאם להלכת "זאדה" (ר' בש"פ 8087/95, **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2), 133).

אירוע 17.2.20 (הפרת הוראה חוקית וגניבה) - התשתית הראייתית מתבססת על הבאים:

א. תלונת בעל הסופרמרקט המכיר את המשיב על פי דמותו מספר שנים (לא בשמו), מתאר את המשיב באופן חיצוני, ומזהה אותו בתמונה המוצגת בפניו.

ב. סרטון האירוע

ג. עדות אימו של המשיב - "אני ובעלי התחלקנו למשמרות כל מה שקרה זה היה בזמן של בעלי, אני לא הפרתי" (ועונו רחל, 20.2.20 עמ' 3 שורה 51)

ד. עדות אביו של המשיב - "לא יודע, אני ואשתי מתחלקים בשמירה, אולי היא" (ועונו חנניה, 23.2.20, עמ' 4 שורה 69).

ה. גרסת המשיב - ש: "היית בסופר מורדוך ביום 17.2.20?" ת: "אני אומר לך שזה היה בקצינת מבחן אולי קניתי סיגריות" (עמ' 3 שורות 24/25).

אכן, וכפי שטען ב"כ המשיב, יש והיה ראוי לערוך מסדר תמונות למתלונן, אולם סבורני כי מקומו של ענין זה להיבחן במסגרת התיק העיקרי, זאת גם בשם לב להצטברות יתר הראיות ובהן תיאור פיסה של המשיב אשר נמסר על ידי המתלונן (המכיר את דמות המשיב תקופה ארוכה) לפני הצגת תמונות המשיב בפניו.

אירוע 20.2.20 (הפרת הוראה חוקית, תקיפה חבלנית ואיומים) - התשתית הראייתית מתבססת על הבאים:

א. תלונת שלמה בן זינו (המתלונן) - 20.2.20

ב. עדות עד ראייה קאיד אבו עמאר - 20.2.20

ג. סרטון האירוע - צפיה בסרטון מלמדת כי המשיב ניסה להיכנס לאיזור הקופה, שם עמד המתלונן בדרכו, דחף את המתלונן, ניסה להכות אותו במכת אגרופ, ורק לאחר מכן הוכה על ידי המתלונן.

ד. גרסת המשיב - המשיב לא הכחיש כי שהה במקום, כשלטענתו אביו המפקח עליו שהה מחוץ למקום ברכבו, וטען כי הוא הותקף במהלך האירוע.

סיכום הראיות אשר לשני האירועים מעלה כי מתקיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב. סבורני כי טענות ההגנה בדבר אופן זיהוי המשיב באירוע הראשון, ומידת עוצמת הפרת ההוראה החוקית באירוע השני בזמן, אינן מהוות כרסום בעוצמת הראיות ודין לעלות שוב במסגרת התיק העיקרי.

בהתקיים ראיות לכאורה ביחס לאירועים המבססים את הנטען בבקשת העיון החוזר, ובשים לב לעילת המעצר של

מסוכנות ולהפרות ההוראה החוקית שניתנה בעניינו של המשיב, סבורני כי אין מנוס מלהורות על מעצרו תום ההליכים, וזאת מהטעמים הבאים:

א. עברו הפלילי של המשיב מכביד (הרשעתו האחרונה היא מיום 19.11.19). בנוסף, מתנהלים כנגדו לא פחות משלושה כתבי אישום בעבירות רכוש אלימות וסמים.

ב. התנהלות המשיב זמן קצר לאחר שניתן בו אמון בית המשפט והוא שוחרר בתנאי מעצר בית למרות עבירת הסחר בסמים המיוחסת לו בכתב האישום מבססת ומעצימה את עילת המסוכנות הקיימת ומצביעה על כך שלא ניתן לתת במשיב אמון מכל סוג.

ג. הנתונים העולים בתסקיר שירות המבחן ביחס למשיב אינם מעודדים, בלשון המעטה, ורמת המסוכנות הגבוהה אשר נקבעה בעניינו מדברת בעד עצמה. המשיב שלל כל נזקקות ואפשרות טיפול ובראש ובראשונה את האפשרות "הקלה" של שילוב בבית משפט קהילתי אשר נשקלה בפניו עובר למעצרו המחודש. המשיב שלל כל נזקקות בתחום ההתמכרות לסמים ואף הבהיר כי לא מעוניין להפסיק לעשות שימוש בחומרים ממכרים משני תודעה אשר מאפשרים לתפיסתו המשך תפקודו. שירות המבחן הבהיר כי המשיב אינו מתאים לטיפול במסגרת זאת.

ד. הוריו של המשיב, אופיינו כמי שאינם מסוגלים להציב לו גבולות ולא מתאימים להוות גורמי פיקוח עבורו. התרשמות אשר מצאה ביטוי בהמשך בעצם הפרות החלטת בית המשפט.

משנשללו שתי האפשרויות אותן ביקש ב"כ המשיב לבחון באמצעות תסקיר מעצר משלים, הן אפשרות שילוב המשיב בבית משפט קהילתי והן אפשרות שחרורו בחזרה לבית הוריו, נותר לבחון האם הפתח הצר שנותר לשילוב המשיב במסגרת קהילה סגורה הינו אפשרות מתאימה וריאלית בנסיבות דנן.

לצד עמדתו החד משמעית של המשיב כנגד כל סוג של טיפול אשר באה לידי ביטוי בתסקיר המעצר, בדיון אשר התקיים בפני לא הראה המשיב כל שינוי בעמדתו, ומסר דברים אשר לא ניתן לתארם כקרובים לשינוי תפיסה ורצון להירתם למהלך תובעני קשה וארוך כגון שילוב במסגרת קהילה טיפולית. בכך גם התייתר דיון משפטי בשאלת הליכי גמילה במסגרת מעצר, שכן המשיב לא החל כל הליך גמילה עובר למעצרו, ולא עלה כי עומד בתנאים נוספים אשר נקבעו בהלכה הפסוקה בענין זה (ר' בש"פ 1981/11, מ"י נ' סוויסה (פורסם בנבו)).

בנוסף, וברוח התקופה, נשקלו גם "שיקולי קורונה" בהתאם לתקנות שעת החירום. סבורני כי בשים לב לעברו הפלילי של המשיב, לפגיעתו החוזרת בציבור, להפרות צווי בית המשפט בעניינו, ככל הנראה על רקע שימוש בסמים, לרמת הסיכון הגבוהה הנשקפת ממנו ולקביעת שירות המבחן באשר לאי התאמת מפקחים מטעמו למשימת הפיקוח, אין גם בשיקולים נוספים אלו כדי לשנות מהחלטה על מעצרו של המשיב.

אשר על כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

זכות ערר.

ניתנה היום, כ"ז באדר התש"פ, 23/03/2020, בהעדר הצדדים.

עמוד 4

יריב בן דוד, שופט